Lieta Nr.C30566915
Lietvedības Nr.C1036-17/8

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
2017.gada 5.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Krēvica
ar sekretāri B.Zabarovsku
piedaloties advokātam J.Bricim
2017.gada 22.martā
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3 civillietu SIA "Mītnes" prasībā pret Komercsabiedrību "STG Group S.p.A." par pamatparāda un līgumsoda piedziņu EUR 1 903 842,07 apmērā un

konstatēja:

2015.gada 9.septembrī prasītājs MAS „Liepājas Metalurgs" iesniedza tiesā prasību pret atbildētāju Komercsabiedrību "STG Group S.p.A." par pamatparāda un līgumsoda piedziņu EUR 1 903 842,07 apmērā, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja parādu EUR 1 586 535,06 apmērā un līgumsodu EUR 317307,01 apmērā, kopā EUR 1 903 842,07, kā arī piedzīt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no prasības celšanas līdz sprieduma izpildes dienai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Liepājas tiesas 2013.gada 12.novembra spriedumu civillietā Nr.C20361513 ir ticis pasludināts AS "Liepājas Metalurgs" maksātnespējas process, par sabiedrības maksātnespējas procesa administratoru ieceļot sertificētu maksātnespējas procesu administratoru Haraldu Velmeru, sertifikāts Nr.00211. Atbilstošs ieraksts maksātnespējas reģistrā ir ticis izdarīts 2013.gada 13.novembrī.

2009.gada 19.jūnijā starp prasītāju kā pasūtītāju un Itālijā reģistrētu komercsabiedrību "STG Group S.p.A." (turpmāk - atbildētājs) kā uzņēmēju tika noslēgts līgums par modernizācijas likšanu prasītāja uzņēmumā (turpmāk - Modernizācijas līgums). Modernizācijas līguma ietvaros atbildētājs apņēmās piegādāt un uzstādīt AS "Liepājas Metalurgs" uzņēmumā dažāda veida iekārtas, veikt darbus, sniegt atbilstošus personāla uzraudzības un apmācības pakalpojumus u.c. Modernizācijas līguma cena tika noteikta EUR 81 000 000 apmērā.

Lai iegūtu nepieciešamos naudas līdzekļus no Modernizācijas līguma izrietošo AS "Liepājas Metalurgs" saistību izpildei pret atbildētāju, 2009.gada 29.decembrī AS "Liepājas Metalurgs" noslēdza ar Itālijā reģistrētu kredītiestādi "UniCredit MedioCredito Centrāle S.p.A." SACE kredītlīnijas līgumu par finansējuma EUR 75 597 300 apmērā piešķiršanu (turpmāk - SACE kredītlīnijas līgums), kā arī komerciālā aizdevuma līgumu par finansējuma EUR 10 000 000 apmērā piešķiršanu (turpmāk - Komerciālā aizdevuma līgums).

Lai nodrošinātu AS "Liepājas Metalurgs" saistību izpildi pret UniCredit MedioCredito Centrāle S.p.A. atbilstoši SACE Kredītlīnijas līgumam un Komerciālā aizdevuma līgumam, 2010.gada 9.jūnijā starp atbildētāju, UniCredit MedioCredito Centrāle S.p.A. un kredītiestādi "UniCredit S.p.A." tika noslēgts finanšu ķīlas līgums, atbilstoši kuram atbildētājs noguldīja UniCredit S.p.A. atvērtā depozīta kontā naudas līdzekļus EUR 12 150 000 apmērā kā nodrošinājumu (turpmāk - Finanšu ķīlas līgums).

Ņemot vērā Modernizācijas līguma ietvaros noteikto darbu veikšanas kavējumu, 2012.gada 24.aprīlī starp AS "Liepājas Metalurgs" un atbildētāju tika noslēgta vienošanās par izlīgumu (turpmāk - Vienošanās par izlīgumu). Saskaņā ar to AS "Liepājas Metalurgs" atteicās no noteiktiem uz Modernizācijas līguma saistību izpildes nokavējumu balstītiem prasījumiem, savukārt atbildētājs atbilstoši Vienošanās par izlīgumu 2.punkta noteikumiem apņēmās samaksāt AS "Liepājas Metalurgs" naudas līdzekļus EUR 3 495 000 apmērā atbilstoši turpmāk norādītajam: a) EUR 495 000 jāsamaksā līdz 2012.gada 5.jūnijam; b) EUR 3 000 000 (turpmāk STG atliktā maksājuma saistība) saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti šajā Vienošanās.

Iepriekš minētās atlīdzības daļas (atliktā maksājuma saistības) EUR 3 000 000 apmērā samaksas kārtība tika detalizēti noteikta Vienošanās par izlīgumu 3.punktā, t.i., puses vienojas, ka maksājumi, lai izpildītu STG atliktā maksājuma saistību, tiks veikti pa daļām [..] 24,7% apmērā no jebkādām summām, ko atmaksā Norēķinu Banka (UniCredit S.p.A.) saskaņā ar Iemaksu līgumu (Finanšu ķīlas līgumu).

Vienošanās par izlīgumu 6.3.punktā tika noteikts, ka visiem maksājumiem jābūt brīviem no un bez ieturējumiem attiecībā uz jebkādiem esošajiem un nākotnē iespējamiem nodokļiem, nodevām, iemaksām, komisijām, ieturējumiem un atskaitījumiem, neatkarīgi no tā, kurš tos būtu pieprasījis. STG neatsaucami atsakās no jebkādiem iebildumiem, kas tam varētu būt sakarā ar tā pienākumu samaksāt norādīto summu un tādēļ šādam maksājumam nevar piemērot jebkādas pretprasības, ieskaitus, samazinājumus, atlikšanu vai iebildumus.

Tāpat atbilstoši Vienošanās par izlīgumu 6.4.punkta noteikumiem atbildētājs apņēmās maksāt par labu AS "Liepājas Metalurgs" nokavējuma līgumsodu 0,5% apmērā no kopējās nokavētā maksājuma summas par katru kavējuma dienu [..] kopējais kavējuma līgumsods, kas norādīts šajā 6.4.punktā, nevar pārsniegt 20% no kopējās nesamaksātās summas.

Atbildētājs ir samaksājis pirmo Vienošanās par izlīgumu 2.punkta a) apakšpunktā noteikto atlīdzības daļu EUR 495 000 apmērā vienošanās noteiktajā kārtībā, un par minētās saistības izpildi starp pusēm strīda nav. Tomēr atlikusī Vienošanās par izlīgumu 2.punkta b) apakšpunktā un 3.punktā noteiktā atlīdzības daļa nav tikusi samaksāta, neskatoties uz to, ka ir iestājies tās samaksas priekšnoteikums - UniCredit S.p.A. ir atmaksājis atbildētājam uz Finanšu ķīlas līguma pamata noguldītos naudas līdzekļus.

Saskaņā ar noslēgtās Vienošanās par izlīgumu 6.1.punkta noteikumiem atbildētājam bija pienākums nekavējoties informēt AS "Liepājas Metalurgs" par jebkuru summu, ko atmaksā Norēķinu banka (UniCredit S.p.A) un ievērojot noteikumus, kas paredzēti punktos 3 līdz 5, maksāt piecu darba dienu laikā pēc tam, kad attiecīgā depozīta summas daļa ir ieskaitīta STG saskaņā ar Iemaksu Līgumu samaksāt atbilstošu STG atliktā maksājuma saistību daļu bankas pārskaitījuma veidā. Ir saprotams, ka STG rūpīgi jācenšas, lai Depozīta summa tiktu izmaksāta. Neskatoties uz iepriekš minēto, atbildētājs neinformēja prasītāju par to, ka tā ir saņēmusi no UniCredit S.p.A. jebkādus depozīta kontā noglabātos naudas līdzekļus. Pie šādiem apstākļiem MAS "Liepājas Metalurgs" 2014.gada 23.septembrī nosūtīja atbildētājam vēstuli, lūdzot sniegt informāciju par atbildētāja saņemtajiem naudas līdzekļiem no

UniCredit S.p.A. saskaņā ar Finanšu ķīlas līgumu, kā arī 2014.gada 23.septembrī vēstule ar lūgumu sniegt attiecīgu informāciju tika nosūtīta UniCredit S.p.A.

Atbildētājs savā 2014.gada 6.oktobra atbildes vēstulē administratoram norādīja, ka noguldītie un ieķīlātie naudas līdzekļi atbilstoši Finanšu ķīlas līgumam ir tikuši atbrīvoti un pārskaitīti atbildētājam kopsummā EUR 6 423 218,86 apmērā: 1) 2013.gada 21.maijā - EUR 833 966,45; 2) 2013.gada 24.decembrī - EUR 869 895,95; 3) 2014.gada 7.maijā - EUR 869 895,95; 4) 2014.gada 30.jūlijā - EUR 3 849 460,51.

Naudas līdzekļu atbrīvošanu šādā apmērā savā 2014.gada 10.oktobra vēstulē ir apstiprinājusi arī UniCredit S.P.A., papildus norādot, ka atbildētājam ir tikuši izmaksāti arī procenti par noguldījumu EUR 461 883,54 apmērā. Tādējādi ir secināms, ka no kopējās par nodrošinājumu kalpojošās atbildētājas naudas līdzekļu summas EUR 12 150 000 apmērā tai ir tikuši atmaksāti naudas līdzekļi EUR 6 423 218,86 apmērā (neieskaitot procentus).

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar Vienošanās par izlīgumu 3.punkta noteikumiem atbildētājam bija pienākums samaksāt AS "Liepājas Metalurgs" naudas līdzekļus EUR 1 586 535,06 apmērā (24,7% no EUR 6 423 218,86). Atbilstoši Vienošanās par izlīgumu 6.1.punkta (iii) apakšpunkta noteikumiem minētos naudas līdzekļus (to attiecīgo daļu) atbildētājam bija pienākums samaksāt piecu darba dienu laikā pēc tam, kad UniCredit S.p.A. bija atbrīvojusi attiecīgo naudas līdzekļu summu no noguldījuma un pārskaitījusi to atbildētājam. Neskatoties uz iepriekš minēto, atbildētājs norādītos naudas līdzekļus nav samaksājis AS "Liepājas Metalurgs".

Pie šādiem apstākļiem papildus parāda summai iepriekš minētajā apmērā saskaņā ar Vienošanās par izlīgumu 6.4.punktu atbildētājam ir pienākums maksāt līgumsodu, kas aprēķināms 0,5% apmērā no kavēto maksājumu summas par katru kavējuma dienu, bet ne vairāk par 20% no kopējās parāda summas. Ņemot vērā apstākli, ka atbildētājs veicamo maksājumu kavējums uz prasības pieteikuma sagatavošanas dienu ir pārsniedzis 40 dienas, saskaņā ar Vienošanos par izlīgumu maksājamā līgumsoda apmērs ir ierobežojams ar 20% no nesamaksātās pamatsummas (pilnas līgumsoda summas aprēķināšanai nav nozīmes, jo līgumsods jau pēc 40 kavējuma dienām sasniedz pušu noteikto 20% ierobežojumu).

Līdz ar to atbildētāja maksājamās parāda summas apmērs ir EUR 1 586 535,06, savukārt līgumsoda summas apmērs ir EUR 317 307,01 (20% no EUR 1 586 535,06), kopā - EUR 1 903 842,07. 2015.gada 25.martā MAS "Liepājas Metalurgs" nosūtīja atbildētājam brīdinājumu, lūdzot līdz 2015.gada 10.aprīlim samaksāt norādītos naudas līdzekļus, kā arī paziņojot par savu nodomu parāda nesamaksāšanas gadījumā vērsties tiesā. Atbildētājs savas parādsaistības nav izpildījis, kā arī nav sniedzis nekādu atbildi par to nepildīšanas iemesliem. Līdz ar to parāda un līgumsoda summa no atbildētāja ir piedzenama tiesas ceļā.

Vienošanās par izlīgumu 8.punktā ir noteikts, ka šī Vienošanās un jebkādi strīdi vai prasības, kas izriet no tās vai ir saistītas ar to, ir pakļauti un tulkojami saskaņā ar Šveices likumiem, izņemot tiesvedību likumu konfliktu (kolīziju normas).

Latvijas Republikas Civillikuma 1587.pantā nostiprinātais *pacta sunt servanda* princips līdzās pušu privātautonomijas un līgumu brīvības principam jau vairākus gadsimtus ir uzskatāms par vienu no fundamentāliem Šveices Konfederācijas vispārējiem tiesību principiem līgumtiesību jomā, uz ko ir nepārprotami norādījusi arī Šveices Konfederācijas Augstākā tiesa (*Supreme Court*). Pie šādiem apstākļiem pušu Vienošanās par izlīgumu pielīgtie noteikumi, tostarp attiecībā uz tā 3.punktā noteiktās atlīdzības samaksas pienākumu, ir saistoši atbildētājam un izpildāmi tiesas ceļā, ja atbildētājs tos nepilda labprātīgi.

Šveices Civilkodeksa Piektās daļas (Saistību kodekss) 102.pantā ir noteikts, ja ir izpildāma saistība, ir uzskatāms, ka saistītā persona ir nokavējusi saistības izpildes termiņu brīdī, kad tā saņem formālu atgādinājumu no tiesīgās personas. Ja saistības izpildes beigu termiņš ir noteikts ar vienošanos vai iestājas vienas puses pielīgtas izbeigšanas tiesības īstenošanas gadījumā, ir uzskatāms, ka saistītā persona ir nokavējusi saistības izpildes pienākumu automātiski uzreiz pēc noteiktā termiņa notecējuma.

Prasītājs ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, tostarp paša atbildētāja 2014.gada 6.oktobra vēstuli, ir pierādījis faktu, ka atbilstoši Vienošanās par izlīguma 3.punktam ir iestājušies priekšnoteikumi atlīdzības EUR 1 586 535,06 apmērā samaksas pienākumam no atbildētāja prasītājam (banka ir atbrīvojusi atbildētāja noguldītos naudas līdzekļus atbilstošā apmērā).

Tāpat ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts fakts, ka atbildētājs minēto atlīdzību nav samaksājis Vienošanās par izlīgumu 6.punktā noteiktajā piecu darba dienu termiņā, tādēļ atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājam līgumsodu EUR 317 307,01 apmērā.

Atbilstoši Šveices Civilkodeksa Piektās daļas (Saistību kodekss) 163.panta pirmajai daļai pusēm ir tiesības brīvi noteikt līgumsoda apmēru. Ņemot vērā apstākli, ka iepriekš minētās saistības nav tikušas izpildītas labprātīgi, prasītājam ir tiesības prasīt to izpildi tiesas ceļā.

Saskaņā ar Vienošanās par izlīgumu 12.punktu strīdi un prasības, kas izriet no Vienošanās par izlīgumu, ir izskatāmi Starptautiskās tirdzniecības kameras (ICC) Arbitrāžas tiesā Ženēvā. Neapstrīdot šādas pušu vienošanās par piekritību saistošo raksturu vispārīgos gadījumos, sakarā ar prasītāja maksātnespējas procesa pasludināšanu un īstenošanu attiecībā uz Vienošanās par izlīgumu noteikumu piemērošanu ir jāņem vērā arī attiecīgajā situācijā piemērojamās starptautiski imperatīvās Eiropas Savienības un Latvijas Republikas tiesību normas. Kā atzīts Augstākās tiesas Senāta judikatūrā, apstāklis, ka puses darījumā bija vienojušās par strīdu izskatīšanu noteiktas valsts tiesu iestādēs, nevar grozīt normatīvajos aktos noteikto ar maksātnespējas procedūru saistīto lietu piekritību.

Eiropas Savienības Padomes 2000.gada 29.maija regula (??) Nr.1346/2000 par maksātnespējas procedūrām pie atzinumā izklāstītajiem faktiskajiem apstākļiem paredz no pušu vienošanās atšķirīgus strīdu piekritības noteikumus. Minētās regulas 3.panta 1.punktā ir noteikts, ka tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.

Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas (EST) judikatūrai maksātnespējas procesa administrators, pamatojoties uz minēto tiesību normu, var celt prasību pret sabiedrības debitoru tās dalībvalsts tiesā, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs un attiecīgi ir ierosināts maksātnespējas process (Maksātnespējas likuma izpratnē). Eiropas Savienības Tiesa savā 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā *Christopher Seagon v. Deko Marty* atzina, ka iepriekš minētais regulas 3.panta 1.punkts ir interpretējams tādā veidā, ka tas piešķir starptautisko piekritību dalībvalstij, kuras teritorijā maksātnespējas procedūra ir tikusi uzsākta, izskatīt arī prasības, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūras un ir cieši saistīta ar to.

EST ir norādījusi, ka visu ar uzņēmuma maksātnespēju tieši saistīto prasību koncentrēšana tās dalībvalsts tiesās, kurām ir jurisdikcija attiecībā uz maksātnespējas procedūras uzsākšanu, ir arī atbilstoša mērķim uzlabot pārrobežu maksātnespējas procedūru efektivitāti, uz ko atsaucas regulas Nr. 1346/2000 preambulas 2. un 8.punkts.

Maksātnespējas likuma 65.panta 6.punktā ir noteikts, ka pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas administrators atgūst debitoru parādus un veic tiesiskas darbības citas parādnieka mantas atgūšanai. Maksātnespējas likuma 95.panta otrajā daļā ir paredzēts, ka administrators pārvalda parādnieka mantu, veic pasākumus tās atgūšanai un rīkojas ar šo mantu šajā likumā noteikto pilnvaru ietvaros.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 1.pantu likuma mērķis ir veicināt finansiālās grūtībās nonākuša parādnieka saistību izpildi un, ja iespējams, maksātspējas atjaunošanu, piemērojot likumā noteiktos principus un tiesiskos risinājumus. No iepriekš minētajām tiesību normām ir redzams, ka maksātnespējīgā parādnieka mantas, tostarp debitoru, parādu atgūšana saskaņā ar Maksātnespējas likumu ir uzskatāma par vienu būtiskākajiem maksātnespējas administratora uzdevumiem un pienākumiem.

Ar maksātnespējas procesa pasludināšanas brīdi juridiskās personas debitoru parādu atgūšana pārstāj būt par attiecīgās juridiskās personas izvēles

iespēju. Proti, vienlaicīgi ar parādnieka mantas pārdošanu administratoram ir tieši noteikts pienākums arī atgūt debitoru parādus vai arī veikt analīzi un sniegt pamatojumu tam, kādēļ šie parādi nevar tikt atgūti maksātnespējas procesa ietvaros. Līdzīgi kā parādnieka mantas pārdošana, arī tā debitoru parādu atgūšana ir darbība, no kuras pabeigšanas ir atkarīga parādnieka maksātnespējas procesa virzība un arī tā pabeigšana kopumā.

Minētā debitoru parādu atgūšanas pienākumā īstenošanai likumdevējs ir atbrīvojis maksātnespējas procesa administratorus no pienākuma maksāt valsts nodevu par prasību celšanu parādnieka labā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tostarp pieminētās Eiropas Savienības Tiesas judikatūras atziņas, sabiedrības prasība pret atbildētāju par Vienošanās par izlīgumu noteikto saistību izpildi ir piekritīga Latvijas Republikas tiesām, jo tieši Latvijas Republikā ir tikusi uzsākta primārā sabiedrības maksātnespējas procedūra regulas Nr.1346/2000 3.panta 2.punkta izpratnē.

Nosakot sabiedrības maksātnespējas procesa pasludināšanas fakta ietekmi uz sabiedrības noslēgtās Vienošanās par izlīgumu ietvaros celto prasību piekritību, jāņem vērā arī Eiropas Savienības Padomes 2000.gada 29.maija regulas (??) Nr.1346/2000 par maksātnespējas procedūrām 4.panta 2.punktā paredzētais, ka procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka: e) maksātnespējas procedūru ietekmi uz spēkā esošajiem līgumiem, kuros parādnieks ir līgumslēdzēja puse.

Šajā sakarā prasībā norādīts, ka Šķīrējtiesu likuma 5.panta pirmās daļas 8.punktā ir noteikts, ka šķīrējtiesā izšķir jebkuru civiltiesisku strīdu, ja puses ir brīvprātīgi vienojušās un noslēgušas šķīrējtiesas līgumu, izņemot strīdu par to personu tiesībām un pienākumiem, kurām pasludināts maksātnespējas process.

Ievērojot iepriekš minēto, Latvijas Republikā spēkā esošie nacionālie normatīvie tiesību akti nepieļauj no Vienošanās par izlīgumu izrietošo strīdu izskatīšanu šķīrējtiesā sakarā ar apstākli, ka šādi strīdi skar sabiedrības kā maksātnespējīgas juridiskās personas tiesības un pienākumus. Līdz ar to sabiedrības prasība pret atbildētāju par Vienošanās par izlīgumu noteikto saistību izpildi nav izskatāma Starptautiskās tirdzniecības kameras šķīrējtiesā Ženēvā, bet gan sabiedrības maksātnespējas procesu pasludinājušās tiesas valstī (Latvijas Republikā) atbilstoši Eiropas Savienības Padomes 2000.gada 29.maija regulas (??) Nr.1346/2000 par maksātnespējas procedūrām 3.panta 1 .punkta noteikumiem.

Prasības iesniedzējs MAS "Liepājas Metalurgs" prasītājs uzsver, ka atbilstoši iepriekš minētajam sabiedrības administratora tiesības celt prasību vispārējās jurisdikcijas tiesā, neievērojot Vienošanās par izlīgumu noteikto piekritību šķīrējtiesai, ir cieši saistītas un izriet tieši no sabiedrības maksātnespējas procesa pasludināšanas fakta, tās atbilstoši regulas Nr.1346/2000 4.panta 2.punktā noteiktajam paredz Latvijas Republikas atbilstošais uz maksātnespēju attiecināmais regulējums. Līdz ar to ir nepārprotami konstatējams, ka prasības celšana tieši balstās uz tiesībām, kas cieši saistītas un izriet tieši no sabiedrības maksātnespējas procesa, tādēļ prasība ir piekritīga Latvijas Republikas tiesām.

Prasība pamatota uz Eiropas Savienības padomes 2000.gada 29.maija regulas (EC) Nr.1346/2000 par maksātnespējas procedūrām 3.panta 1.punktu, 4.panta 2.punktu, Šķīrējtiesu likuma 5.panta pirmās daļas 8.punktu, *pacta sunt sevanda* principu, Šveices Civilkodeksa Piektās daļas (Saistību kodekss) 102.pantu, 163.panta pirmo daļu, Latvijas Republikas Civilprocesa likuma 195.pantu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 22.marta lēmumu aizstāts prasītājs MAS "Liepājas Metalurgs" ar SIA "Mītnes" civillietā MAS "Liepājas Metalurgs" prasībā pret Komercsabiedrību "STG Group S.p.A." par pamatparāda un līgumsoda piedziņu EUR 1 903 842,07 apmērā.

Tiesas sēdē prasītāja SIA "Mītnes" pārstāvis zvērināts advokāts J.Bricis prasību uzturēja pamatojoties uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un lūdza to apmierināt.

Atbildētājs Komercsabiedrība "STG Group S.p.A." uz tiesas sēdi neieradās. Tiesas dokumenti, t.sk., uzaicinājumi uz tiesas sēdi nosūtīts Komercsabiedrības "STG Group S.p.A." pārstāvjiem Civilprocesa likuma 56.^{2} panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā kārtībā un ir saņemts apstiprinājums par dokumentu izsniegšanu.

Tiesa uzskata par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētāja Komercsabiedrības "STG Group S.p.A." pārstāvju klātbūtnes, ņemot vērā, ka par tiesas sēdi atbildētājam paziņots Civilprocesa likuma 56.^{2} pantā noteiktajā kārtībā.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies prasītāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, uzskata prasību par pamatotu un apmierināmu.

2009.gada 29.decembrī AS "Liepājas Metalurgs" noslēdza ar Itālijā reģistrētu kredītiestādi "UniCredit MedioCredito Centrale S.p.A." SACE kredītlīnijas līgumu par finansējuma EUR 75 597 300 apmērā piešķiršanu (turpmāk – SACE kredītlīnijas līgums), kā arī komerciālā aizdevuma līgumu par finansējuma EUR 10 000 000 apmērā piešķiršanu (turpmāk – Komerciālā aizdevuma līgums).

Lai nodrošinātu AS "Liepājas Metalurgs" saistību izpildi pret UniCredit MedioCredito Centrale S.p.A. atbilstoši SACE kredītlīnijas līgumam un Komerciālā aizdevuma līgumam, 2010.gada 9.jūnijā starp atbildētāju Komercsabiedrību "STG Group S.p.A.", UniCredit MedioCredito Centrale S.p.A. un kredītiestādi "UniCredit S.p.A." tika noslēgts finanšu ķīlas līgums, atbilstoši kuram atbildētājs noguldīja UniCredit S.p.A. atvērtā depozīta kontā naudas līdzekļus EUR 12 150 000 apmērā kā nodrošinājumu (turpmāk – Finanšu ķīlas līgums).

2012.gada 24.aprīlī starp AS "Liepājas Metalurgs" un atbildētāju Komercsabiedrību "STG Group S.p.A." tika noslēgta Vienošanās par izlīgumu Nr.SA-1505, ņemot vērā Modernizācijas līguma ietvaros noteikto darbu veikšanas kavējumu.

Saskaņā ar minēto Vienošanos par izlīgumu AS "Liepājas Metalurgs" atteicās no noteiktiem uz Modernizācijas līguma saistību izpildes nokavējumu balstītiem prasījumiem, atbildētājs Komercsabiedrība "STG Group S.p.A." (turpmāk – STG) kā atlīdzību par AS "Liepājas Metalurgs" atteikšanos no prasībām apņēmās samaksāt par AS "Liepājas Metalurgs" naudas summu EUR 3 495 000, kura jāsamaksā sekojoši: EUR 495 000 jāsamaksā līdz 2012.gada 5.jūnijam, EUR 3 000 000 (STG atliktā maksājuma saistība) saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Vienošanās (2.punkts).

2012.gada 29.maijā AS "Liepājas Metalurgs" tika pārskaitīta naudas summa EUR 495 000 apmērā, par ko lietā strīds nepastāv.

Saskaņā ar Vienošanās par izlīgumu 3.punktu puses vienojās, ka maksājumi, lai izpildītu STG atliktā maksājuma saistību, tiks veikti pa daļām 24,7% apmērā no jebkādām summām, ko atmaksā norēķinu banka (UniCredit S.p.A.) saskaņā ar Iemaksu līgumu (Finanšu ķīlas līgumu).

Vienošanās par izlīgumu 6.1.punktā noteikts, ka STG apņemas nekavējoties informēt AS "Liepājas Metalurgs" par jebkādu summu, ko apmaksā norēķinu banka un, ievērojot noteikumus, kas paredzēti punktos 3 līdz 5, maksāt piecu darba dienu laikā pēc tam, kad attiecīgā depozīta summas daļa ir ieskaitīta STG saskaņā ar Iemaksu līgumu samaksāt atbilstošu STG atliktā maksājuma saistību daļu bankas pārskaitījuma veidā. Ir saprotams, ka STG rūpīgi jācenšas, lai depozīta summa tiktu izmaksāta.

Noguldītie un ieķīlātie naudas līdzekļi atbilstoši Finanšu ķīlas līgumam ir tikuši atbrīvoti un pārskaitīti atbildētājam EUR 6 423 218,86 apmērā:

1. 2013.gada 21.maijā – EUR 833 966,45;
2. 2013.gada 24.decembrī – EUR 869895,95;
3. 2014.gada 7.maijā – EUR 869 895,95;
4. 2014.gada 30.jūlijā – EUR 3 849 460,51.

Minēto apstiprina arī Komercsabiedrība "STG Group S.p.A." savā 2014.gada 6.oktobra vēstulē MAS "Liepājas Metalurgs" administratoram un UniCredit S.p.A. 2014.gada 10.oktobra vēstulē MAS "Liepājas Metalurgs" administratoram.

Saskaņā ar Vienošanās par izlīgumu 3.punktu atbildētājam bija pienākums samaksāt AS "Liepājas Metalurgs" naudas līdzekļus EUR

1 586 535,06 apmērā (24,7% apmērā no atmaksātās summas EUR 6 423 218,86).

Atbildētājs nav saskaņā ar Vienošanās par izlīgumu 6.1.punktā noteikto minētos naudas līdzekļus samaksājis piecu darba dienu laikā pēc tam, kad UniCredit S.p.A. bija atbrīvojis attiecīgo naudas līdzekļu summu un pārskaitījis to atbildētājam.

Atbildētājs tiesai nav iesniedzis nekādus pierādījumus, ka no savas puses izpildījis ar Vienošanos par izlīgumu uzņemtās saistības. Tiesai netika iesniegti nekādi pierādījumi, ka atbildētājs ir samaksājis MAS "Liepājas Metalurgs" EUR 1 586 535,06 apmērā, līdz ar to tiesa uzskata, ka nav pamata neticēt prasītāja argumentiem, ka samaksa prasītāja norādītajā laika periodā nav veikta.

Bez tam saskaņā ar Vienošanās par izlīgumu 6.3.punktu puses vienojās, ka visiem maksājumiem jābūt brīviem no un bez ieturējumiem attiecībā uz jebkādiem esošajiem un nākotnē iespējamiem nodokļiem, nodevām, iemaksām, komisijām, ieturējumiem un atskaitījumiem, neatkarīgi no tā, kurš tos būtu pieprasījis. STG neatsaucami atsakās no jebkādiem iebildumiem, kas tam varētu būt sakarā ar tā pienākumu samaksāt norādīto summu un tādēļ šādam maksājumam nevar piemērot jebkādas pretprasības, ieskaitus, samazinājumus, atlikšanu vai iebildumus.

Saskaņā ar 2012.gada 24.aprīļa Vienošanās par izlīgumu 6.4.punktu, ja STG neveic maksājumus, kas jāveic saskaņā ar 6.1. un 6.2.punktiem, tad STG tiks uzskatīts par pārkāpēju un tam jāmaksā par AS "Liepājas Metalurgs" nokavējuma līgumsodu 0,5% apmērā no kopējās nokavētā maksājuma summas par katru kavējuma dienu. Kopējais kavējuma līgumsods, kas norādīts šajā 6.4.puntkā, nevar pārsniegt 20% no kopējās nesamaksātās summas.

Ņemot vērā, ka atbildētājs nav nokārtojis naudas summu maksājumus Vienošanās par izlīgumu 6.1.punktā noteiktajā termiņā, atbildētājam ir nosakāms līgumsods saskaņā ar minētās Vienošanos 6.4.punktu 0,5% apmērā no kopējās nokavētā maksājuma summas EUR 1 586 535,06 par katru kavējuma dienu, ņemot vērā 6.4.punktā norādīto aprobežojumu 20% no kopējās nesamaksātās summas, t.i., EUR 317 307,01 (20% no EUR 1 586 535,06).

Saskaņā ar 2012.gada 24.aprīļa Vienošanās par izlīgumu 11.punktu šī Vienošanās un jebkādi strīdi vai prasības, kas izriet no tās vai saistītas ar to, ir pakļauti un tulkojami ar Šveices likumiem, izņemot tiesvedību likumu konfliktu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta ceturto daļu likumā vai līgumā noteiktajos gadījumos tiesa piemēro arī citu valstu likumus vai starptautisko tiesību normas.

Šveices Civilkodeksa Piektās daļas (Saistību kodekss) 102.pantā noteikts, ja saistību izpildes pēdējais termiņš ir noteikts ar vienošanos vai ar likumīgi īstenojamām izbeigšanas tiesībām, ko ir paturējusi viena puse, debitors, saistību izpildes termiņam beidzoties, ir automātiski neizpildījis saistības (otrā daļa).

Saskaņā ar Šveices Civilkodeksa Piektās daļas (Saistību kodekss) 163.pantu puses var brīvi noteikt līgumsoda lielumu (pirmā daļa), tiesa pēc saviem ieskatiem var samazināt soda naudu, ko tā uzskata par pārmērīgu (trešā daļa).

Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams soda samērīguma princips.

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa līgumsodu izskatāmajā lietā atzīst par samērīgu.

Pamatojoties uz minēto no atbildētāja prasītāja labā piedzenams parāda pamatsumma EUR 1 586 535,06 un līgumsods EUR 317 307,01.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājam nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no parāda summas EUR 1 586 535,06 par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto par to, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Sākotnējais prasītājs lietā MAS "Liepājas Metalurgs" atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu.

Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (Civilprocesa likuma 33.panta otrā daļa).

Līdz ar to no atbildētāja par labu valstij piedzenami tiesas izdevumus, kas sastāv no valsts nodevas EUR 15869,48 par prasības iesniegšanu un EUR 9519,21 par prasības nodrošināšanas pieteikumu, kopā EUR 25388,69 un ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem EUR 16,23 par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un EUR 809,22 par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu tulkošanu, kopā EUR 825,45.

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Eiropas Savienības padomes 2000.gada 29.maija regulas (EC) Nr.1346/2000 par maksātnespējas procedūrām 3.panta 1.punktu, 4.panta 2.punktu, Šķīrējtiesu likuma 5.panta pirmās daļas 8.punktu, Šveices Civilkodeksa Piektās daļas (Saistību kodekss) 102.pantu, 163.pantu un Latvijas Republikas Civilprocesa likuma 5.panta ceturto daļu, 8., 42., 97., 193., 195. pantu, tiesa

nosprieda:

SIA "Mītnes" prasību pret Komercsabiedrību "STG Group S.p.A." par pamatparāda un līgumsoda piedziņu EUR 1 903 842,07 apmērā apmierināt.

Piedzīt no Komercsabiedrības "STG Group S.p.A.", PVN Nr.IT00754430155, par labu SIA "Mītnes", reģistrācijas Nr.40103629796, parādu EUR 1 586 535,06 un līgumsodu EUR 317 307,01, kopā EUR 1 903 842,07 (viens miljons deviņi simti trīs tūkstoši astoņi simti četrdesmit divus *euro* 07/100).

Noteikt SIA "Mītnes", reģistrācijas Nr.40103629796, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no Komercsabiedrības "STG Group S.p.A.", PVN Nr.IT00754430155, likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no parāda EUR 1 586 535,06 (viens miljons pieci simti astoņdesmit seši tūkstoši pieci simti trīsdesmit pieci *euro* 06/100) par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Piedzīt no Komercsabiedrības "STG Group S.p.A.", PVN Nr.IT00754430155, par labu valstij valsts nodevu EUR 25388,69 (divdesmit piecus tūkstošus trīs simti astoņdesmit astoņus *euro* 69/100), nosakot, ka dokuments, kas apliecina iepriekš minētā maksājuma veikšanu ir iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Par labu valstij valsts nodevu iemaksāt: saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta Nr.LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22.

Piedzīt no Komercsabiedrības "STG Group S.p.A.", PVN Nr.IT00754430155, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 825,45 (astoņi simti divdesmit piecus *euro* 45/100), nosakot, ka dokuments, kas apliecina iepriekš minētā maksājuma veikšanu ir iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus iemaksāt: saņēmējs Tiesu administrācija, NMR 90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, klasifikācijas kods 21499.

Noteikt, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu prasītājs SIA "Mītnes" var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes

priekšpilsētas tiesā; spriedumu atbildētājs Komercsabiedrība "STG Group S.p.A." var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma noraksta izsniegšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese I.Krēvica